

ΕΝΩ ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ “ΠΡΟΒΛΗΜΑ”

Δείχνοντας το με τα στραβωμένα βλέμματα στα λεωφορεία, με τα πανηθήθια υποτιμητικά σχόλια για "αποητίστους και οπισθρομικούς που δεν μπορούν να ενταχθούν σε αυτήν την κοινωνία" (μη χέσουμε για την "προσδευτική αυτή κοινωνία"), με βρισιδία για αυτούς που δουλεύουν στα φανάρια, με τις ερετικές κουβέντες στις παρέες τους για "τους ξένους" και "την ελληματικότητα", με τις βρώμες που βγάζουν ή αναπαράγουν (για βιασμούς, φόνους και ό,τι άλλο τους κατέβει), με τις καννιβαδικές κραυγές των "δεν χωράμε άλλοι σε αυτή τη χώρα" και των "φοβόμαστε να κυκλοφορήσουμε", με την όποια "ενόχληση" τους από την παρουσία μεταναστών στις γειτονιές, τα όποια παράπονα για "έλλειψη αστυνόμησης" ...

Η ζωή κάποιων υποτιμάται καθημερινά τόσο πολύ που καταλήγει μια ασήμαντη απώλεια ακόμα και αν αφαιρεθεί...

ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ “ΛΥΝΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ” ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

Τύπους όπως τον πακιστανό Sahzat Luqman, επειδή καταφέρνουν μένοντας εδώ να επιβιώνουν, επειδή τοημάνε να κυκλοφορούν οποιαδήποτε ώρα της μέρας κόντρα στο φόβο των αστυνομικών ελέγχων και των ρατσιστικών θρασύδειλων επιθέσεων. Γι' αυτό οι δυο χρυσαυγίτες στα πετράληνα της αθήνας τον σταμάτησαν στις 3 το πρωί καθώς πήγαινε στην δουλειά του, και τον μαχαίρωσαν μέχρι θανάτου.

Τύπους όπως ο σενεγαλέζος μικροπωλητής Babakar NDiaye επειδή βρίσκουν τρόπους και επιβιώνουν κόντρα στην όλο ένα και μεγαλύτερη υποτίμηση των ζωών τους. Γι' αυτό και οι μπάτσοι της δημοτικής αστυνομίας της αθήνας τον κυνήγησαν και τον έσπρωξαν στις ράγες του μετρό. Γι' αυτό και πολλή από αυτά τα κυνηγητά, που έχουν ξαναγίνει, έχουν καταλήξει σε δολοφονίες...

Γιατί τα ντόπια αφεντικά και το κράτος τους από όλες τις ρατσιστικές δολοφονίες αλλά και τις απόπειρες που γίνονται (και εδώ στο κέντρο της πόλης και στα περίχωρα) ένα τους νοιάζει πιο πολύ: Όσοι μετανάστες δεν συνεληθήφθησαν από τους ξένιους δίες, όσοι δεν κρατούνται στα στρατόπαιδα συγκέντρωσης, να κρύβονται, να τρομοκρατούνται, να μένουν πειθαρχημένοι. Να δείχνουν με το παράδειγμα των μεταναστών και στους ντόπιους εργάτες, ότι όσο βαθαίνει η κρίση και περισσεύουν όλο και περισσότεροι, αυτοί θα αποφασίζουν για το ποιες ζωές - ντόπιων και μεταναστών - δεν αξίζουν καθόλου ή αξίζουν λιγότερο...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΡΩΝΕΙ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΩΝ

καθημερινός

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ

στις πηλατείες, τα καφεενεία, τη δουλειά, το σχολείο, τα λεωφορεία, παντού

